

עת"א 16531/08/17 - צלאח אבו נאצר נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 16531-08-17 אבו נצר נ' ועדת השחרורים ואח' 28 אוגוסט 2017
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת ורדה מרוז, סג"נ כבוד השופט יעקב שפסר,
סג"נ
העותר
צלאח אבו נאצר

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד נאטור שאדי

ב"כ המשיב 2 עו"ד ינאי גורני

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שישי למשך שנה בגין שב"ח והתפרצות לדירה, כאשר פרץ לדירה לאחר שבעליה יצאו ממנה, פתח מגירות בחדר השינה וארון, ניסה לפתוח כספת שנמצאה בארון וכשלא הצליח עזב את הדירה כשהיא לא מסודרת והכספת שבורה.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 12.07.2017 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר קבעה שהעותר לא שולב בטיפול, שכן במהלך מאסרו הוא השתתף בקבוצה פסיכו-חינוכית, ומלבד זאת הוא משמש כאסיר חונך לעצורי השגחה והתנהגותו במהלך מאסרו היא חיובית.

ב"כ העותר טוען כי הוועדה באה בדעה קדומה באשר לבקשת העותר לשחרור על תנאי, שכן הוא שוהה בלתי חוקי ומשכך לא ניתן לשחרר אותו גם לאחר שעבר הליך טיפולי ולא ניתן לשחרר אותו בתנאי תכנית טיפולית של רש"א או של

מרכז אלעמל, ולכן לא הציג בפני הועדה ובפנינו תכנית שיקומית של מרכז אלעמל.

ב"כ העותר טוען כי העותר היה אסיר למשך תקופה קצרה יחסית, ומשכך לא ניתן היה לשלב אותו בהליך טיפולי בשל יתרת מאסר קצרה ומסיבה זו גם לא ניתן היה לקבל עבורו תכנית שיקומית לאחר שחרורו.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר, הוא מצביע על המסוכנות שנובעת מהתנהגותו המתבססת על העבירות נושא מאסרו הנוכחי ועל עברו הפלילי הכולל לבד מכניסה שלא כדין לתחומי מדינת ישראל גם עבירות נלוות שבגינן ריצה עונשי מאסר שלא הרתיעו אותו מלחזור ולהיכנס שלא כדין לתחומי המדינה ולבצע עבירות.

ב"כ המשיב מפנה לכך שהעותר לא עבר כל הליך טיפולי במהלך מאסרו והשתתפותו בקבוצה פסיכו-חינוכית לא מהווה הליך טיפולי אלא רק אמצעי להתמודדות במהלך מאסרו וכן לא הגיש תכנית שיקומית לאחר שחרורו על תנאי.

עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה מהתנהגותו החיובית של העותר במהלך מאסרו ומהיותו אסיר תומך, אך גם התייחסה, ובצדק, לעברו הפלילי של העותר שניתן לכנות אותו אסיר חזרתי שכן גם אם לא שוחרר על תנאי ממאסרים קודמים הרי הוא לא למד לקח מאותם מאסרים וביצע עבירות סמוך יחסית לשחרורו מהם.

הועדה זקפה לחובתו של העותר את העובדה שלא השתתף בהליך טיפולי ייעודי ושלא הציג תכנית שיקום לקראת מאסרו על תנאי, ויש בכך בנוסף להיותו של העותר אסיר חזרתי כדי להצדיק את החלטת הועדה נושא העתירה.

טענת העותר לפני הועדה ולפנינו לפיה נכנס ארצה במועד ביצוע העבירות נושא מאסרו הנוכחי על מנת להתפרנס נסתרת מניה וביה על ידי העובדה הבלתי מוכחשת על ידי העותר, לפיה עובר למאסרו הוא עבד בחנות לאלקטרוניקה במקום מגוריו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום ו' אלול תשע"ז, 28/8/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

**יעקב שפסר, שופט
סג"נ**

**ורדה מרוז, שופטת
סג"נ**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**